

Algemene beschouwing

Voorzitter;

Dit is mijn eerste algemene beschouwing en in de voorbereiding zocht ik naar een haakje, waaraan ik mijn bijdrage zou kunnen ophangen, en naar een context waarbinnen dit alles, waar we nu bezig zijn, zich afspeelt.

Sturen op de achteruitkijkspiegel, is mijn haakje geworden.

Ieder die het nieuws volgt en heeft gevolgd heeft onze eerste minister deze metafoor bij de behandeling van de coronacrisis meerdere malen horen gebruiken.

Sturen op de achteruitkijkspiegel, ook ik heb dat zo gevoeld in mijn eerste jaar als onverwachte herintreder op deze positie in onze raad.

Het is voor mij een leerzame tijd en ik ben mij ervan bewust dat ik nog veel moet leren. Dus bij dezen nodig ik u allen uit mij te corrigeren als u dat nodig vindt. Ik hoop het te kunnen blijven zien als gratis adviezen.

Wel heeft dat in de achteruitkijkspiegel kijken, zeker via livestream, mij leuke metaforen en humor volle bijdragen gebracht.

Ik zag onder meer Gallische dorpjes en toverdrank voorbijkomen, een hoedje op- en afgaan, ernstige betogen en soms wat felle interrupties en verdedigingen.

Het kost veel tijd, is leerzaam maar uiteindelijk heb je dan ook wat.

Voorzitter;

Voor ons ligt nu het voortgangsverslag over 2020 en een doorkijk naar activiteitenplannen voor 2021 en verder met bijbehorende dekkingsplannen.

Een en ander zou volgens ons moeten leiden tot, ik heb in de commissievergadering al gezegd:

- een goed en mogelijk beter leven voor onze huidige en toekomstige dorpsgenoten,
- een duurzame leefomgeving voor nu en straks, voor een samenleving die in solidariteit de toekomst tegemoet treedt,
- tevreden klanten, leveranciers en andere belanghebbenden in en om onze gemeente die van onze dienstverlening afhankelijk zijn en
- tevreden medewerkers binnen onze organisatieonderdelen.

Als we dan nog eens in de *achteruitkijkspiegel* kijken en we zien de resultaten van de burgerpeiling 2019 in het doorlopend onderzoek "Waar staat je gemeente" dan blijken de inwoners van Westervoort eigenlijk net zo tevreden als de overige Nederlanders.

Met voor Westervoort een wel paar positieve uitschieters op openbaarvervoer en sportvoorziening.

Verder ligt ons dorp er, volgens de ondervraagden, door de bank genomen keurig aangeharkt, gewassen, gepoetst en geschoren bij en ook onze dienstverlening aan de inwoners wordt over het algemeen gemiddeld of iets boven gemiddeld gewaardeerd, zo concluderen wij althans uit de beschikbare cijfers. Ook zien de veiligheidscijfers er, ten opzichte van het landelijk gemiddelde, positief uit.

Misschien mogen we daarom wel voorzichtig concluderen dat onze sociaalmaatschappelijke balans een positieve reserve laat zien.

Wij spreken daarom bij dezen ook onze waardering uit naar eenieder die, uit hoofde van haar of zijn professie, als vrijwilliger of anderszins, heeft bijgedragen aan deze resultaten.

Toch zijn er ook een paar gebieden waarop we het duidelijk minder goed doen dan gemiddeld in Nederland en waaruit blijkt dat Westervoort kwetsbaarder is dan vergelijkbare gemeenten.

- Dan noem ik met name de aantallen kinderen en jongeren die het in Westervoort een stuk moeilijker hebben dan in plaatsen van dezelfde omvang.
- Ook blijkt uit de cijfers tot en met 2017 dat de Westervoorsters meer dan gemiddeld gebruik maken van de zorg.
Wel wordt vermeld dat in ons dorp relatief veel meer inwoners die een beroep doen op Wet Langdurige Zorg, thuis worden verzorgd. Welke conclusies we daaraan mogen verbinden weten we niet maar het viel ons in positieve zin op.
- Uit de cijfers 2018 blijkt voorts dat we voor wat betreft “Hernieuwbare elektriciteit” nog steeds een enorme inhaalslag moeten maken.
Wellicht zal uit toekomstige cijfers blijken dat de in 2019 uitgevoerde projecten, als “Winst uit je woning” de enorme kloof een stuk hebben gedicht. We hoopvol wachten af.

Dan voorzitter toch vooruitkijkend zien we een heel andere werkelijkheid op doemen.

Vijf maanden geleden werd in Den Haag nog geroepen dat het geld tegen de plinten klotste en bleek de krapte op de arbeidsmarkt zo groot is dat al dat geld niet uitgegeven kon worden, hetgeen wel lastige consequenties zou hebben voor het gemeentefonds.

Een jaar geleden konden we rond deze tijd in dit gremium nog tevreden constateren dat we 2019 zouden afsluiten met een bijna sluitende jaarrekening, dat we in onze meerjarenraming op sluitende begrotingen voor de komende jaren mochten rekenen en dat onze financiële balans een vertrouwenwekkende algemene reserve zou laten zien. We konden de toekomst vol vertrouwen tegemoet zien.
Wel wees mijn voorganger Ineke Tegelaar, zoals ze daarvoor ook al een paar maal had gedaan, op de twijfels die wij hadden over de toekomstige ontwikkelingen in het sociaal domein. En ook plaatste zij meer dan eens kanttekeningen bij de al ingeboekte kostenbesparingen door de vorming van 1Stroom.

Voorzitter, hoe anders is de situatie nu?!

Onze financiële boekhouding laat een heel veel minder rooskleurige balans en resultatenrekening zien dan we midden vorig jaar konden bevroeden.

2019 eindigde met enorme tegenvallers, 2020 wordt zo mogelijk nog desastreuzer, onze reserves zijn eind dit jaar op, we hebben te maken met een economische crisis waarbij over het verloop gesproken wordt in termen van V's, U's, W's en misschien wel L's met een hele lange horizontaal.

In deze omstandigheden ontvangen wij uw plannen voor 2021 en de kostenraming voor de achterliggende jaren.

De acute financiële problemen waar we mee te maken hebben en de wijze waarop u daar mee om denkt te gaan, heeft u ons al eerder gemeld. We waren dus voorbereid.
Toch wisselden gevoelens van boosheid en machteloos zich af in onze fractie, met name toen we de keuzes zagen die uw college had gemaakt.

Boosheid omdat wij zien dat het zwaartepunt van de bezuinigingen komt te liggen bij die groepen die het toch al het moeilijkst hebben in ons dorp en machteloos omdat wij al redenerend tot de conclusie moesten komen dat, volgens ons, de onderbouwing van uw bezuinigingsopties ons onvoldoende mogelijkheden boden om helderheid te krijgen over de oorzaken en omvang van de ontstane problemen, waardoor wij ook geen volwassen inhoudelijke discussie, gebaseerd op feiten, met u voor ons zagen.

We hebben wederom uitgebreid in de *achteruitkijkspiegels* gekeken maar we hebben onvoldoende gegevens en informatie gevonden waarop we wel zouden kunnen navigeren om zonder hulp uit deze impasse te komen. En vooruitkijken leverde ook al niet veel op want de poten van de V's, de U's, de W's en de L's van het mogelijke crisisverloop, benamen ons het zicht.

De wethouder die in de commissievergadering zegt dat hij een bezuiniging meent op te kunnen voeren omdat hij een ambtenaar gelooft die zegt dat het kan, meedeelt dat de OZB-verhoging in ons dorp niet genoeg opbrengt omdat maar een beperkt aantal bedrijven hebben die behoorlijke bijdrage aan de gemeentekas zouden kunnen leveren en geen verklaring geeft waarom de kosten van de huishoudelijke hulp in ons dorp zoveel hoger zijn dan elders, bood ons ook al niet veel soelaas.

En als wij dan nogmaals in onze achteruitkijkspiegels kijken dan hebben we het gevoel dat ze beslagen zijn en dus alleen maar vage contouren van oplossingen laten zien die ons onvoldoende houvast bieden om een verantwoorde koers in dit proces te kunnen bepalen.

Wij kwamen tot de conclusie dat we, met de beschikbare financiële middelen, de verantwoordelijkheden die we hebben in de richting van onze dorpsgenoten niet meer kunnen waarmaken. Of die verantwoordelijkheden nu van binnen komen of van buiten zijn opgelegd.

In commissievergadering heb ik, desgevraagd de heer Tap al laten weten dat wij de oplossing op dat moment nog niet hadden en wij er rekening mee hielden dat die binnen de huidige context, althans voor ons, niet te vinden zou kunnen zijn.

Vandaar ons voorstel, vervat in ons amendement, om even pas op de plaats te maken om samen met hulp anderen de buitenspiegels en de ruiten van ons voertuig schoon te poetsen zodat wij, met het zicht rondom dat dan wellicht opdoemt, de, naar ons oordeel, betere besluiten kunnen nemen voor onze medebewoners en anderen en mocht dat niet zo zijn dan kunnen we de keuze die we wel gemaakt hebben echt verdedigen.

Wij zijn ons ervan bewust dat dat voor een aantal leden aan deze tafel een moeilijk begaanbare weg lijkt, maar ik verwijs dan in dit verband graag naar Chinese denker en grondlegger van het taoïsme, Lao Tse, die gezegd schijnt te hebben: "Je leert de weg kennen door hem te gaan".

Hoe die weg ook zal gaan, hobbelig en kronkelig zal hij blijken.

Wij wensen iedereen op deze moeilijke weg veel wijsheid, liefde en gezondheid toe.